

# Roskisdyykkarin balladi

Tääl istun mä tunkiolla ja synkkänä katselen  
seas roskien, kaiken loan ja lasipullojen.

On poskellain kyynel, on mieleni haikea.

Vaikka paremmaksi kaikki muuttuu  
silti hyväksi ei milloinkaan.

Vaikka paremmaksi kaikki muuttuu  
silti hyväksi ei milloinkaan.

On, kansalaiset, mennyt raiteiltaan aikamme elämä.  
Hyvinvointi ja luokka herrain päivän on tunnussävelmä.  
Se on kuin hajuvettä, mi ilmoihin katoaa.  
Vaikka paremmaksi kaikki muuttuu...

On bakteerit sekä basillit riesana joka tiell'.  
Et, kansalainen, niitä nää, mutta ne on silti siell'.  
Kun uhriksi niiden joudut, sua viedähän sairaalaan.  
Vaikka paremmaksi kaikki muuttuu...

On maailmassa paljon sellaista, jot' ihminen kestä ei.  
On toinen heikko naisiin, viina toiselta järjeltä vei.  
Täällä saa, mitä vain haluaa - tämä on demokratiaa.  
Vaikka paremmaksi kaikki muuttuu...